

वा० रा०

॥१०३॥

व्याहरितुं व्याहर्तुं वधं वधप्रकारं ॥ ४ ॥ यमपराधं दृष्ट्वा तु प्रिया सीता हता सोपराधस्तस्य मया किंकृतः ॥ अपितु न अतः किन्निमित्त इति किं निमित्तं त्वदि यस्य सः
रावणः आर्यां जहार ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ किंकर्मेत्यस्योत्तरं मायामिति ॥ वातेन दुर्दिनेन च संकुलां ॥ ९ ॥ १० ॥ अन्यप्रश्नोत्तरासामर्थ्यं ध्वनयन्प्राणोपरोधमाह ॥
उपेति ॥ उशीरेण नलदेन कृतमूर्धजाः केशायेषां तान्सौवर्णान्वक्ष्यामि ॥ तादृशसौवर्णवृक्षदर्शनं मरणचिह्नं ॥ ११ ॥ ज्योतिषज्ञानबलादाह ॥ येनेति ॥ १२ ॥ को

आ० कां०

जटायोयदि शक्रोऽपि वाक्यं व्याहरितुं पुनः ॥ सीतामाख्याहिभद्रं ते वधमाख्याहिचात्मनः ॥ ४ ॥ किन्निमित्तो जहारायं रावणस्तस्य किं म
या ॥ अपराधं तु यं दृष्ट्वा रावणेन हता प्रिया ॥ ५ ॥ कथं तच्चंद्रसंकाशं मुखमासीन्मनोहरं ॥ सीतया कानि चोक्तानि तस्मिन्काले द्विजोत्त
म ॥ ६ ॥ कथं वीर्यः कथं रूपः किंकर्मासचराक्षसः ॥ क्वचास्य भवनं तात ब्रूहि मे परिपृच्छतः ॥ ७ ॥ तमुद्दीक्ष्य स धर्मात्मा विलपंतमना यवत् ॥
वाचा विक्लवयाराममिदं वचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ सा ह ताराक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥ मायाभास्याय विपुलां वातदुर्दिनसंकुलां ॥ ९ ॥
परिक्रान्तस्य मे तात पक्षौ छित्वा निशाचरः ॥ सीतामादाय वै देहीं प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ १० ॥ उपरुध्यन्ति मे प्राणादृष्टिर्भ्रमति राघव ॥
पश्यामि वृक्षान्सौवर्णान् उशीरकृतमूर्धजान् ॥ ११ ॥ येन याति मुहूर्तेन सीतामादाय रावणः ॥ विप्रनष्टं धनं क्षिप्रं तत्स्वामी प्रतिपद्यते ॥
॥ १२ ॥ विंदोनाम मुहूर्तोऽसौ न च काकुत्स्थसो बुधत् ॥ झषवद्वडिशं गृह्य क्षिप्रमेव विनश्यति ॥ १३ ॥ न च त्वया व्यथा कार्या जनकस्य
सुतां प्रति ॥ वैदेत्यांरस्य से क्षिप्रं हत्वा तं रणमूर्धनि ॥ १४ ॥

सौ मुहूर्तस्तत्राह ॥ विंद इति ॥ लाभार्थाद्विदेर्निष्पन्नो सावित्याहुः ॥ सचरावणो निजकर्मानु

कूलं तं नावबुधत् ॥ बुधिरवगमने इत्यस्य लुङि रूपं ॥ न केवलं मुहूर्तमहिम्ना इष्टप्राप्तिरेवापितु शत्रुनाशोपीत्याह ॥ झषेति ॥ बडिशं गृहीत्वा झष इव क्षिप्रमेव विनश्यति
वर्तमाननिर्देशेनातिसान्निध्यं विनाशस्य दर्शयति ॥ १३ ॥ अतो न चेति ॥ १४ ॥

॥१०३॥